

100,000 Kr. til Istandsættelser og mente, at det var en meget knap Sum, og at man skulde meget højere op, naar det skulde gøres forvarligt. Na ja, jeg indrømmer, at de gamle Bygninger, de Slotte, som der er Tale om, ere i en saadan Stand, at hvis de skulde istandsættes paa en saadan Maade, som jeg kunde kalde fuldstændig forvarlig, maatte man højere op til svimlende Summer, men det ligger i disse Bygningers ringe Bestaaffenhed, og vore Midler ville paa ingen Maade kunne strække til Vedligeholdelse af disse Bygninger paa en Maade, som kunde staa for enhver Kritik. Der maa være en Begrænsning, man maa indstrænke sig til det højest fornødne. Med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Minister gjorde om Mangel paa Tradition, skal jeg udtale, at naar jeg talte om Mangel paa Tradition, var det en rent personlig Bemærkning. Da det er første Mar, jeg er i Finansudvalget, maa jeg føle Manglen af Tradition; men min Bemærkning gælder ikke Finansudvalget, som Helhed, thi i Finansudvalget findes Traditionen meget godt repræsenteret ved mange ærede Medlemmer, og jeg tror derfor, at Ministerens Bemærkning ikke med Rette kan rettes mod Finansudvalget som Helhed. Den ærede Minister mente, at Landboforeningerne ikke vilde bidrage noget til Administrationen af Husmandsrejserne. Det var en Behæjelse til de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde, fordi det stiller forhøjet Krav til Staten, som den ærede Minister siger, uden at man selv vil bidrage dertil. Jeg synes, at det er ikke ganske rigtig opfattet. Naar man giver de 40,000 Kr., er det for at støtte en meget betydelig og trængende Samsundsklasse i dens Virksomhed paa forskellige Omraader, men det kan ikke sammenlignes med, at man giver denne eller hin Forening en Sum til at administrere nogenlunde frit. Her er der Tale om at give noget til en bestemt Samsundsklasse, og en Forening har paataget sig at uddele det. Det er forskelligt fra at give Bidrag til en Forenings almindelige Formaal. Desuden maa jeg gøre opmærksom paa, at om vi ikke forhøje Statens Bidrag, bidrage Landboforeningerne allerede ret betydeligt til Husmandsrejser, som det fremgaar af de Skemaer, der have foreligget Udvalget, og som jeg har haft Besjighed til at gennemgaa. Der findes derpaa udtrykkelig opført, hvor meget Foreningerne bidrage, og hvor meget Stats-tilskuddet er, og det er forholdsvist ikke ubetydeligt, hvad Foreningerne bidrage.

Maa jeg til Slutning gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns

9de Valgkreds (Hørsum). Det ærede Medlem har noget misforstaaet min Bemærkning om Stomagerfagstolen. Jeg har ikke paa Finansudvalgets Begne kunnet sige noget som helst om, hvorledes man vil stille sig til denne Bevilling; men jeg har kun for mit eget Vedkommende sagt, at hvis man en Gang vil gaa til Forhøjelse af Bevillingen dertil — jeg har ikke sagt om i Mar eller senere — vil den Antydning, som det ærede Medlem har givet, vise sig praktisk og brugelig; det er en Antydning, som jeg i alt Fald har en høj Grad af Sympati for.

J. C. Christensen: Jeg skal ikke opholde mig længe ved Spørgsmaalet om Kunstindustrimuseet og skal lade Spørgsmaalet om, hvor meget private have tilskudt, ligge og holde mig til Principspørgsmaalet, nemlig hvad Udvalgets Flertal vil have ærede Medlemmer til at gøre, naar det vil have dem til at stemme for Forslaget under Nr. 97. De ville give et Tilskud af 10,000 Kr. til Driften af et Museum, som ikke er bygget, og som ikke vil være færdigt før i Sommeren 1894, og det gøre de uden at have set nogen som helst Plan for, hvorledes det Museum skal bygges, uden noget som helst Rendskab til de Love, dets Bestyrelse skal have at rette sig efter, og de gøre det, uden at de kende noget til, hvilke Genstande der egentlig skal købes og sættes ind i dette Museum, og de gøre det, uden at de have villet gaa ind paa en Undersøgelse af, om det ikke var muligt, at dette Museum kunde lægges ind under den samme Ledelse som de øvrige kulturhistoriske Samlinger her i Landet — thi det er i Virkeligheden et kulturhistorisk Museum, lige saa godt som den Afdeling af oldnordisk Museum, som kan kaldes saaledes. Nu er det ganske vist en Betryggelse, naar det hedder, at en af oldnordisk Museums Direktører træder ind i Bestyrelsen. Det er en Betryggelse for, at Konkurrencen ikke bliver alt for stor mellem disse Museer. Men fulst ud betryggende er det ikke; thi denne Direktør kan, hvor dygtig han end er, overstemmes i Bestyrelsen, og saa bliver der ikke den samme Ledelse til at træffe en Afgørelse som, hvis beaage Museer laa under samme Ministerium. Nu er det sikkert nok, at ærede Medlemmer kunne stemme os ned — det kunne de let, det ere vi vante til — men jeg tror endnu, vi have de bedste Grunde for vort Standpunkt, og derfor siger jeg nu som før, at saa tage vi Sagen med forholdsvist No, Fremtiden skal nok vise, hvem der har Ret i dette Spørgsmaal.